

اثر زمان‌های محلول‌پاشی آهن بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام پاییزه کلزا (*Brassica napus* L.) در شهری

Effect of Iron Spraying Time on Seed Yield and Yield Components of Winter Rapeseed Rey-e-(*Brassica napus* L.) Cultivars in Shahr

علیرضا پازکی^۱، امیر حسین شیرانی راد^۲، داوود حبیبی^۳، فرزاد پاک نژاد^۴، محمد رضا حاج سید هادی^۴

چکیده:

در این تحقیق به منظور بررسی اثر زمان محلول‌پاشی آهن بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام پاییزه کلزا در شهری، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار در سال ۱۳۸۶ اجرا گردید که در آن زمان محلول‌پاشی سولفات آهن ۴ در هزار در چهار سطح شامل (عدم محلول‌پاشی، محلول‌پاشی در مرحله آغاز ساقه رفتن، محلول‌پاشی در مرحله آغاز گلدهی و محلول‌پاشی در دو مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی) و ۳ رقم کلزای Licord و Modena، Opera در نظر گرفته شد. نتایج حاصل نشان داد بجز اثر متقابل زمان محلول‌پاشی و رقم بر وزن هزار دانه، در سایر موارد اثر ساده و متقابل عوامل آزمایش بر تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین، وزن هزار دانه و عملکرد دانه معنی‌دار گردید. مقایسه میانگین بین ارقام مورد آزمون نشان داد که رقم Licord با ۳۹۲۳/۰۶ کیلوگرم در هکتار بیشترین و رقم Opera با ۳۲۸۶/۵۶ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان متوسط عملکرد دانه را در چهار سطح محلول‌پاشی آهن تولید نمود. اثر سطوح محلول‌پاشی آهن بر عملکرد دانه نشان داد، محلول‌پاشی آهن ۴ در هزار در مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی با ۳۹۵۳/۲۵ کیلوگرم در هکتار بیشترین و عدم محلول‌پاشی آهن با ۳۱۴۰/۲۵ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان عملکرد دانه را تولید نمود. اثر متقابل آبیاری و رقم بر عملکرد دانه در سطح یک درصد معنی‌دار گردید. در این شرایط محلول‌پاشی آهن ۴ در هزار آهن در دو مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی در رقم Licord با ۴۴۵۴ کیلوگرم در هکتار بیشترین و عدم محلول‌پاشی در رقم Opera با ۲۷۸۷ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان عملکرد دانه را تولید نمود. ضمن این که بیشترین میزان تمامی اجزای عملکرد در محلول‌پاشی دو مرحله‌ای و به ترتیب در ارقام Licord، Modena و Opera مشاهده گردید.

واژه‌های کلیدی: آهن، محلول‌پاشی، عملکرد، اجزای عملکرد و کلزا.

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهری

۲- موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

۳- دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۴- دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

مقدمه

کمبود عناصر ریز مغذی در خاک منحصر به کشور نبوده و بخش وسیعی از تحقیقات در سایر کشورها را پژوهش در زمینه عناصر ریز مغذی تشکیل می دهد (سپهر و ملکوتی، ۱۳۷۶). در بسیاری از کشورها نیز کشاورزان با مشکل کمبود عناصر غذایی و به ویژه کلروز آهن مواجه هستند. در خاک های آهنکی که مشکل تثبیت و عدم جذب عناصر غذایی از جمله آهن وجود دارد. مناسبترین روش تغذیه گیاهان روش تغذیه برگ است، با توجه به خصوصیات خاک های مناطق گرم کشور که دارای کربنات کلسیم زیاد می باشند، مصرف خاکی آهن منجر به رسوب ترکیبات کربناته ترکیبات فوق الذکر در خاک می شود. بنابراین استفاده از این عناصر به صورت محلول پاشی می تواند برای رفع کمبود این عناصر در خاک مفید باشد (ملکوتی و همکاران، ۱۳۷۹). در خاک های با اسیدیته قلیای و یا در مقادیر بیشتر از ۸/۱، افزایش مصرف سولفات آهن تا ۸۵ کیلوگرم در هکتار به صورت نواری منجر به حداکثر عملکرد دانه گردید. حقیقت نیا و رجایی (۱۳۸۲) در مطالعه سطوح و روش مصرف سولفات آهن در خاک های آهنکی نشان دادند، مصرف ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار سولفات آهن به صورت پخش سطحی همراه با محلول پاشی ۵۲٪ سبب افزایش عملکرد محصول نسبت به شاهد گردید. محلول پاشی ۶ در هزار نتایج تحقیقی نشان داد، سولفات آهن منجر به حداکثر توأم وزن و عملکرد دانه می شود و در حقیقت همبستگی این دو صفت بسیار بالاست. هرچند بیشترین میزان مواد جامد محلول در غلظت ۲ در هزار حاصل گردید (پازکی، ۱۳۷۹) (Gulen, 1995).

کیخا و همکاران (۱۳۸۴) نشان دادند مصرف ۵ در هزار سولفات آهن منجر به بیشترین مقدار عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و عملکرد روغن دانه در ارقام بهاره کلزا می گردد. با مقایسه صفت تعداد خورجین در بوته با

تعداد شاخه فرعی مشخص گردید که هر دو مورد با محلول پاشی آهن در آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی افزایش می یابند که این امر نمایان کننده تأثیر فراوان تعداد خورجین حاصل از شاخه فرعی بر عملکرد دانه است (آیاری و شکاری، ۱۳۷۹) و (پازکی، ۱۳۷۹). نتایج برخی تحقیقات نشان می دهد که ممکن است تعداد گل های بارور در هر شاخه فرعی و در برخی از ارقام با مصرف آهن کاهش یابد. به نظر می رسد دلیل این امر تأثیر سرما به دنبال رشد رویشی بیشتر ناشی از مصرف آهن در زمان مذکور و تأخیر در رسیدگی و برخورد مراحل زایشی با گرما (Dambroth & Bramm 1991) و ناکارآمدی انتقال فرآورده های فتوسنتز به تعداد مخازن رویشی بیشتر است (مدنی، ۱۳۸۳). کیخا و همکاران (۱۳۸۴) نشان دادند، محلول پاشی آهن در آغاز گلدهی با میانگین ۴۵۵۷ کیلوگرم در هکتار بیشترین و عدم محلول پاشی آهن (شاهد) با میانگین ۴۱۳۶ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان عملکرد کمترین عملکرد دانه را تولید نمودند که این امر به دلیل تأثیر مثبت محلول پاشی آهن بر اجزای اصلی عملکرد از قبیل تعداد خورجین در بوته و تعداد دانه در خورجین می باشد. در رابطه با مصرف آهن در برخی از گیاهان و یا ارقام مشاهده شده است که به طور نسبی به موازات افزایش سریعتر میزان آهن و افزایش تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین نیز تا حدی زیاد شده و این دو صفت با هم همبستگی منفی ندارند. (Mallangouda et al., 1995)

بنابراین چنین به نظر می رسد، در بیشتر ارقام مورد آزمون بین زمان های مصرف آهن، تنها در یک مرحله تفاوت معنی داری بر وزن هزار دانه مشاهده نشده و مصرف تکمیلی آهن در آغاز گلدهی از طریق تحریک رشد رویشی منجر به انتقال مواد فتوسنتزی به مخازن نظیر دانه ها گردید (Mallangouda et al., 1995) و (کوچکی و همکاران، ۱۳۷۶).

مرشدی و همکاران (۱۳۷۹) اظهار داشتند، با محلول پاشی آهن در دو مرحله ساقه رفتن و قبل از گلدهی افزایش وزن هزار دانه، تولید روغن در واحد سطح و غلظت آهن در دانه افزایش می یابد. به نظر می رسد دلیل تفاوت تأثیر محلول پاشی آهن با شاهد در بسیاری از تحقیقات عواملی از جمله: آهکی بودن، بالا بودن اسیدیته خاک، مصرف بیش از نیاز کودهای فسفاته، وجود بیکربنات به خصوص در شرایط عدم تهویه و کمی مواد آلی به شدت کاهش باشد که در این شرایط علایم آهن ظاهر می شود (کوچکی و علیزاده، ۱۳۷۰). از جمله دلایل دیگر این امر، افزایش رشد رویشی و کاهش تبخیر از خاک (Norton, 1989)، افزایش جذب آهن، پتاسیم، روی و افزایش ساخت IAA (ملکوتی و همکاران، ۱۳۷۳) و (Suleyman, 2004) و افزایش کارایی مصرف عناصر غذایی از جمله آهن و نیتروژن می باشد (Sowers et al., 1994). حقیقت نیا و رجایی (۱۳۸۲) بیان نمودند تأثیر میزان و روش مصرف عناصر میکرو بویژه آهن بیانگر نقش مثبت آن ها در افزایش میزان عملکرد دانه و میزان عملکرد اقتصادی بوده و نقش مصرف آهن به صورت محلول پاشی بیشتر است. کیخا و همکاران (۱۳۸۴) با مطالعه زمان های مختلف محلول پاشی آهن در ارقام کلزا بیان نمودند، محلول پاشی آهن در دو مرحله نسبت به تک مرحله گلدهی موجب افزایش عملکرد دانه می شود. حقیقت نیا و رجایی (۱۳۸۱) و زلفی (۱۳۸۴) اظهار داشتند، محلول پاشی یک مرحله ای آهن سبب افزایش در عملکرد محصول نسبت به تیمار شاهد گردید.

مواد و روش ها

در بیشتر منابع مقدار آهن خاک کمتر ۴/۰ پی پی ام کمبود محسوب می شود و مصرف سولفات آهن ۴ در هزار در مرحله رشد زایشی توصیه می گردد. در گیاه

است (آلیاری و شکاری ، ۱۳۷۹). اثر رقم‌های موردآزمون بر تعداد خورجین در بوته در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). به‌صورتی که رقم Licord با ۱۱۷/۳۰ عدد، دارای بیشترین و رقم Opera با ۱۰۳/۹۴ دارای کمترین تعداد خورجین در بوته بود (جدول ۲). اثر متقابل زمان‌های مختلف محلول‌پاشی آهن و رقم بر تعداد خورجین در بوته در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان‌داد که محلول‌پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه‌رفتن و آغاز گلدهی در رقم Licord با ۱۴۱/۰۲ عدد بیشترین و عدم محلول‌پاشی در رقم Opera با ۷۶/۶۲ عدد کمترین تعداد خورجین در بوته را ایجاد می‌کند (شکل ۱). این امر تا حدودی نشان‌دهنده تأثیر بیشتر مصرف آهن در رقم Licord بر صفت شاخه‌زنی و ارتفاع بوته و به‌دنبال آن افزایش تعداد خورجین در بوته است. ولی در رابطه با رقم Opera تعداد گل‌های بارور در هر شاخه‌فرعی کاهش یافت. به نظر می‌رسد دلیل این امر تأثیر سرما به دنبال رشد رویشی بیشتر ناشی از مصرف آهن در زمان مذکور و تأخیر در رسیدگی و برخورد مراحل زایشی با گرما (1991, Dambroth & Bramm) و ناکارآمدی انتقال فرآورده‌های فتوسنتز به تعداد مخازن رویشی بیشتر است (مدنی ، ۱۳۸۳). کیخا و همکاران (۱۳۸۴) نشان دادند ، محلول‌پاشی آهن در آغاز گلدهی با میانگین ۴۵۵۷ کیلوگرم بیشترین و عدم محلول‌پاشی آهن (شاهد) با میانگین ۴۱۳۶ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان عملکرد کمترین عملکرد دانه را تولید نمودند که این امر به دلیل تأثیر مثبت محلول‌پاشی آهن بر اجزای اصلی عملکرد از قبیل تعداد خورجین در بوته و تعداد دانه در خورجین می‌باشد.

آغاز ساقه‌رفتن و آغاز گلدهی با دقت فراوان در صبح زود و با رعایت حاشیه‌ها و پلاستیک‌گذاری برای افزایش دقت صورت پذیرفت. در این طرح دو خط کناری هر کرت به عنوان حاشیه و در فواصل بین کرت‌ها دو خط به صورت نکاشت جهت رعایت فاصله در نظر گرفته شد و از چهار خط مرکزی هر کرت آزمایشی و مساحتی حدود ۴/۵ متر مربع برای اندازه‌گیری میزان عملکرد دانه استفاده گردید. به منظور محاسبه تعداد خورجین در بوته از ۲۰ گیاه ۴ خط مرکزی ، برای تعیین تعداد دانه در خورجین میانگین تعداد دانه در ۳۰ عدد خورجین و برای محاسبه وزن هزار دانه ۴ تکرار ۱۰۰ تایی در نظر گرفته شد و میانگین صفت ذکر شده تعیین گردید.

نتایج و بحث

تعداد خورجین در بوته

اثر زمان‌های مختلف محلول‌پاشی آهن بر تعداد خورجین در بوته در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین‌های اثر زمان‌های مختلف محلول‌پاشی آهن بر تعداد خورجین در بوته نشان‌داد که با محلول‌پاشی آهن ۴ در هزار در مرحله آغاز ساقه‌رفتن و آغاز گلدهی تعداد خورجین در بوته حداکثر تا ۱۳۱/۱۱ عدد افزایش یافت. دلیل این امر تأثیر مصرف آهن و اثر متقابل آن همراه با نیتروژن بر صفت مورد بحث از طریق ساخت بیشتر کلروفیل‌ها و آنزیم‌های فتوسنتزی ، افزایش نسبی ارتفاع و تعداد شاخه‌فرعی در بوته است (جدول ۲) (آلیاری و شکاری ، ۱۳۷۹) ، (خادمی ، ۱۳۷۹) و (Gulen , 1995). با مقایسه صفت تعداد خورجین در بوته با تعداد شاخه‌فرعی در بوته مشخص گردید که هر دو مورد با محلول‌پاشی آهن در آغاز ساقه‌رفتن و آغاز گلدهی افزایش می‌یابند که این امر نمایان‌کننده تأثیر فراوان تعداد خورجین حاصل از شاخه‌فرعی بر عملکرد دانه

تعداد دانه در خورجین

منفی مشاهده نگردید (سرمدنیا و کوچکی، ۱۳۷۶) و (مدنی، ۱۳۸۳). خلیلی محله (۱۳۸۴) و سپهر و ملکوتی (۱۳۷۶) با بررسی اثر محلول پاشی آهن، روی و مس بر برخی صفات زراعی نشان دادند که این تیمار اثر معنی داری بر تعداد دانه داشت که دلیل آن کاهش سقط دانه های تازه تشکیل شده در اثر وجود یک منبع قوی از مواد و عناصر غذایی می باشد. بنابراین تعداد دانه بیشترین تأثیر را بر عملکرد دانه از خود نشان داد.

وزن هزاردانه

اثر زمان های مختلف محلول پاشی آهن بر وزن هزاردانه در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر زمان های مختلف محلول پاشی آهن بر وزن هزاردانه نشان داد که محلول پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی با ۳/۴۶ گرم بیشترین میزان وزن هزاردانه را تولید نمود و پس از آن محلول پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه با محلول پاشی آهن در مرحله آغاز گلدهی در یک گروه آماری قرار گرفتند (جدول ۲). لذا چنین به نظر می رسد در بیشتر ارقام مورد آزمون بین زمان های مصرف آهن، تنها در یک مرحله تفاوت معنی داری بر وزن هزار دانه مشاهده نشده و مصرف تکمیلی آهن در آغاز گلدهی از طریق تحریک رشد رویشی منجر به انتقال مواد فتوسنتزی به مخازنی نظیر دانه ها گردید (Mallangouda et al., 1995) و (کوچکی و همکاران، ۱۳۷۶).

اثر رقم های مورد آزمون بر وزن هزاردانه در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). به صورتی که رقم Licord با ۳/۸۵ گرم دارای بیشترین و رقم Opera با ۳/۱۹ گرم دارای کمترین وزن هزاردانه بود (جدول ۲). اثر متقابل زمان های مختلف محلول پاشی آهن و رقم بر وزن هزاردانه معنی دار نگردید (جدول ۱). هر چند مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که محلول پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی در رقم Licord و رقم Modena با ۴/۳۷

اثر زمان های مختلف محلول پاشی آهن بر تعداد دانه در خورجین در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر زمان های مختلف محلول پاشی آهن بر تعداد دانه در خورجین نشان داد که بجز مصرف دو مرحله ای آهن با تسریع در مصرف آهن به آغاز ساقه رفتن، تعداد دانه در خورجین افزایش یافت به صورتی که بیشترین میزان آن به ترتیب با ۳۳/۵۱ و ۲۸/۳۸ عدد مربوط به محلول پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی و محلول پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه رفتن بود (جدول ۲). این امر نشان داد که در ارقام مورد آزمون به طور نسبی به موازات افزایش سریعتر مصرف آهن و افزایش تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین نیز تا حدی زیاد شده و در این دو صفت با هم همبستگی منفی ندارند.

(Mallangouda et al., 1995)

اثر رقم های مورد آزمون بر تعداد دانه در خورجین در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). به صورتی که رقم Licord با ۲۹/۳۱ عدد دارای بیشترین و رقم Opera با ۲۵/۵۶ عدد دارای کمترین تعداد دانه در خورجین بود (جدول ۲). اثر متقابل زمان های مختلف محلول پاشی آهن و رقم بر تعداد دانه در خورجین در سطح یک درصد معنی دار نگردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که محلول پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی در رقم Licord با ۳۷/۳۰ عدد بیشترین و عدم مصرف آهن در رقم Opera با ۱۸/۵۷ عدد کمترین تعداد دانه در خورجین را باعث شد (شکل ۲). این امر نشان داد که در رابطه با رقم Licord کود پذیری مناسبی از نظر تعداد دانه در خورجین وجود دارد، هر چند که در حالت بدون مصرف آهن نیز این رقم از وضعیت مناسبتری نسبت به سایرین برخوردار بود و در مجموع بین تعداد خورجین در بوته با تعداد دانه در خورجین این رقم همبستگی

امر، افزایش رشد رویشی و کاهش تبخیر از خاک (Norton, 1989)، افزایش جذب آهن، پتاسیم، روی و افزایش ساخت IAA (ملکوئی و همکاران، ۱۳۷۳)، (Suleyman, 2004) و افزایش کارایی مصرف عناصر غذایی از جمله آهن و نیتروژن می باشد (Sowers et al., 1994).

حقیقت نیا و رجایی (۱۳۸۲) بیان نمودند تأثیر میزان و روش مصرف عناصر میکرو به ویژه آهن بیانگر نقش مثبت آن‌ها در افزایش میزان عملکرد دانه و میزان عملکرد اقتصادی بوده و نقش مصرف آهن به صورت محلول پاشی بیشتر است. اثر رقم‌های موردآزمون بر عملکرد دانه در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). به صورتی که رقم Licord با ۳۹۲۳/۰۶ کیلوگرم در هکتار دارای بیشترین و رقم Opera با ۳۲۸۶/۵۶ کیلوگرم در هکتار دارای کمترین میزان عملکرد دانه در هکتار بود (جدول ۲). ضمن این که بیشترین میزان تفاوت عملکرد دانه بین اولین سطح محلول پاشی و شاهد با ۵۵۸/۰۰ کیلوگرم در هکتار مربوط به رقم Modena بود. اثر متقابل زمان‌های مختلف محلول پاشی آهن و رقم بر عملکرد دانه در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر متقابل این دو عامل بر صفت مورد بحث نشان داد که محلول پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی در رقم Licord با ۴۲۹۶/۰۰ کیلوگرم در هکتار بیشترین و عدم مصرف آهن در رقم Opera با ۲۷۶۸/۰۰ کیلوگرم در هکتار کمترین میزان عملکرد دانه را تولید می‌نماید (شکل ۴). لذا چنین نتیجه‌گیری می‌شود که واکنش ارقام موردآزمون نسبت به زمان محلول پاشی آهن متفاوت است، به‌عنوان مثال در ارقام Licord و Modena محلول پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه رفتن دارای تأثیر بیشتری نسبت به گلدهی است ولی در رقم Opera تأخیر در زمان محلول پاشی منجر به افزایش میزان عملکرد دانه به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار گردید (Mcvicar et al., 2004) و (Suleyman, 2004).

۴/۲۱ گرم بیشترین (Gulen, 1995) و (ملکوئی، ۱۳۷۹) و عدم کاربرد آهن در رقم Opera با ۳/۴۸ گرم کمترین وزن هزاردانه را تولید نمود (شکل ۳). این امر نشان داد که کلزا گیاهی است که ممکن است در برخی موارد همبستگی منفی بین وزن هزاردانه، تعداد خورجین در بوته و همچنین تعداد دانه در خورجین آن وجود داشته باشد (Mallangouda et al., 1995) و در ارقام Modena و Licord مصرف تکمیلی آهن در آغاز گلدهی از طریق افزایش فتوسنتز (یزدی صمدی و پوستینی، ۱۳۷۳) سبب انتقال محصول آن یعنی قند‌ها به دانه‌ها گردیده و وزن هزاردانه افزایش یافت. لذا مصرف آهن در زمان ذکر شده از طریق افزایش انتقال مواد فتوسنتزی به اصلی‌ترین مخازن یعنی دانه‌ها سبب افزایش وزن هزاردانه ارقام ذکر شده گردید (Dambroth & Bramm, 1991). مرشدی و همکاران (۱۳۷۹) اظهار داشتند با محلول پاشی آهن در دو مرحله ساقه رفتن و قبل از گلدهی افزایش وزن هزار دانه، تولید روغن در واحد سطح و غلظت آهن در دانه افزایش می‌یابد.

عملکرد دانه

اثر زمان‌های مختلف محلول پاشی آهن بر عملکرد دانه در سطح یک درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین اثر زمان‌های مختلف محلول پاشی آهن بر عملکرد دانه نشان داد که با محلول پاشی آهن در مرحله آغاز ساقه رفتن و آغاز گلدهی عملکرد دانه تا ۳۹۵۳/۲۵ کیلوگرم در هکتار افزایش یافت (جدول ۲). به نظر می‌رسد، عامل این تفاوت معنی‌دار بین محلول پاشی آهن با شاهد عواملی از جمله: آهکی بودن، بالا بودن اسیدیته خاک، مصرف بیش از نیاز کودهای فسفاته، وجود آنیون بیکربنات به خصوص در شرایط عدم تهویه و کمی مواد آلی به شدت کاهش باشد که در این شرایط علایم کمبود آهن ظاهر می‌شود (کوچکی و عزیزاده، ۱۳۷۰). از جمله دلایل دیگر این

کیخا و همکاران (۱۳۸۴) نیز با مطالعه زمان های مختلف محلول پاشی آهن در ارقام کلزا بیان نمودند، محلول پاشی آهن در دو مرحله نسبت به تک مرحله گلدهی موجب افزایش عملکرد دانه می شود. حقیقت نیا و رجایی (۱۳۸۱) و زلفی (۱۳۸۴) اظهار داشتند محلول پاشی یک مرحله ای آهن سبب افزایش در عملکرد محصول نسبت به تیمار شاهد گردید.

جدول ۱- تجزیه واریانس ساده صفات مورد آزمون

Table1. Analysis of variance for some characters

عامل (Factor)	درجه آزادی (DF)	تعداد خورجین در بوته (Pods number in plant)	تعداد دانه در خورجین (Seeds in Pod)	وزن هزار دانه (1000 Seed Weight)	عملکرد دانه (Seed yield)
(R) Replication تکرار	3	25.93**	7.57 ^{ns}	0.001 ^{ns}	66317.8**
(Variety) رقم	3	723.50**	62.48**	0.002**	1622116.0**
محلول پاشی آهن (Iron spraying)	6	4645.03**	359.97**	0.04**	13839951.9**
محلول پاشی آهن * آبیاری (Irrigation) × (Iron spraying)	33	92.65**	14.10**	0.001 ^{ns}	2602.5**
(Error) خطا	47	16.54	2.75	0.001	7520.36
(C.V) ضریب تغییرات (%)		7.69	10.13	5.41	6.40

**و*، ns به ترتیب نشاندهنده عدم اختلاف معنی دار، معنی دار در سطح ۵ درصد و معنی دار در سطح ۱ درصد می باشد.
ns , * and **: Nonsignificant and significant at %5 and %1 level of probability respectively

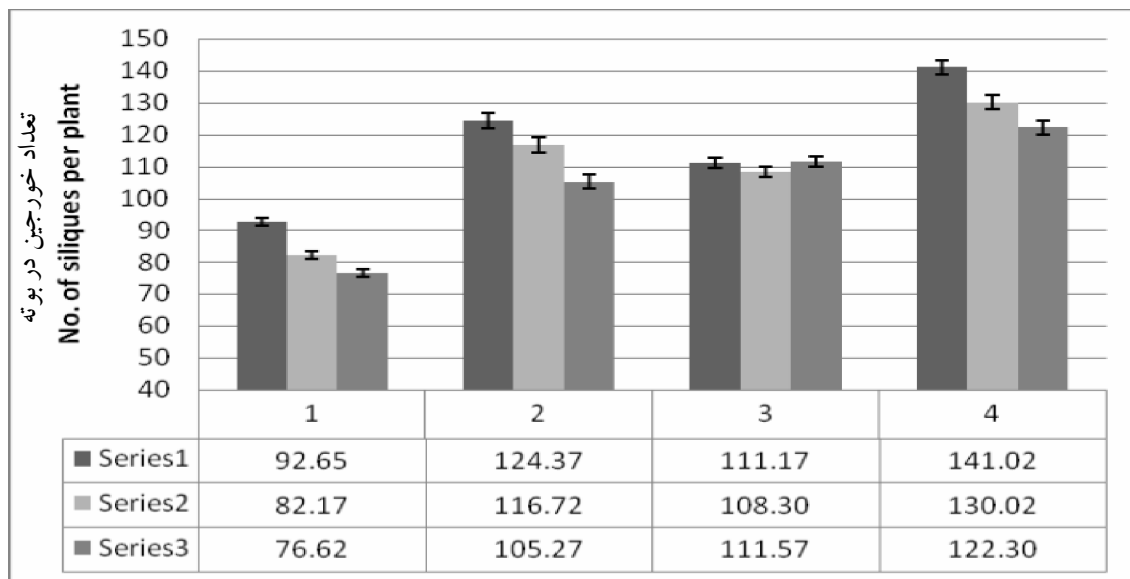
جدول ۲- مقایسه میانگین اثر آبیاری، رقم و سلنیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه

Table2. Mean comparison of some characters for seed yield and yield components

عامل (Factor)	خورجین در بوته (Pods number in plant)	تعداد دانه در خورجین (Seeds number in Pod)	وزن هزار دانه (1000 Seed Weight)	عملکرد دانه (Seed yield)
محلول پاشی آهن (S) (Iron spraying)				
(s0) عدم محلول پاشی	83.81 d	20.30 d	3/62c	3140.25 c
(s2) محلول پاشی در آغاز ساقه دهی	115.45 b	28.38 b	4/02c	3699.17b
(s3) محلول پاشی در آغاز گل دهی	110.35 c	26.13 c	4.00b	3603.58a
(S4) محلول پاشی در آغاز ساقه دهی و آغاز گلدهی	131.11 a	33.51 a	4.21a	3953.25a
رقم (V) (Variety)				
(V1) Licord	117.30 a	29.31a	4.11a	3923.06 a
(V2) Modena	109.30 b	2636b	3.99b	3587.56 b
(V3) Opera	103.94 c	2556b	3.78c	3286.56 c

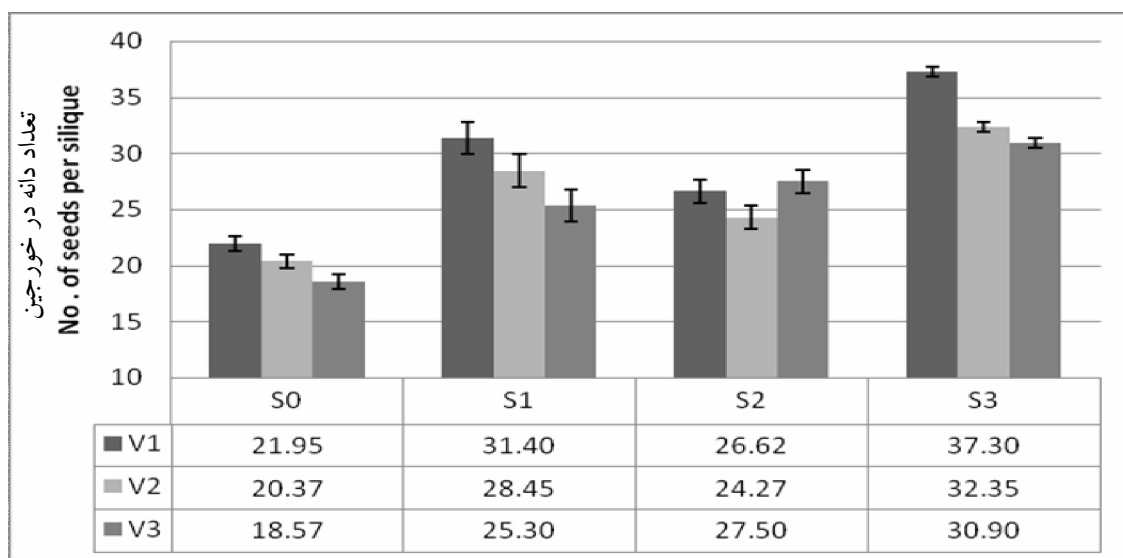
حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن می باشد

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncans Multiple Range Test

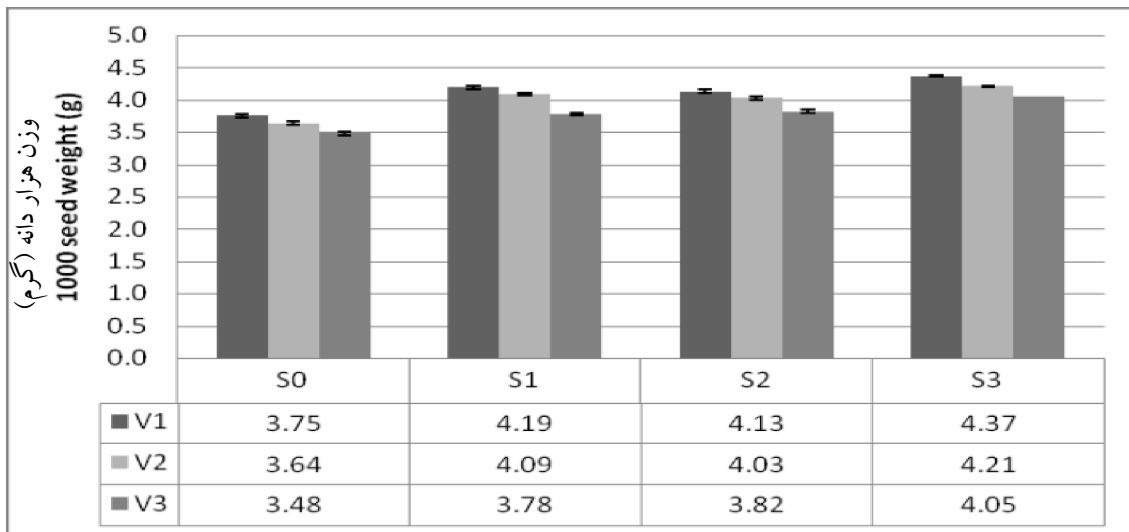
شکل ۱- مقایسه میانگین اثر متقابل زمان های محلول پاشی آهن و ارقام بر تعداد خورجین در بوته

Fig 1. Mean comparison interaction effects of iron spraying times and cultivars on pod number per plant

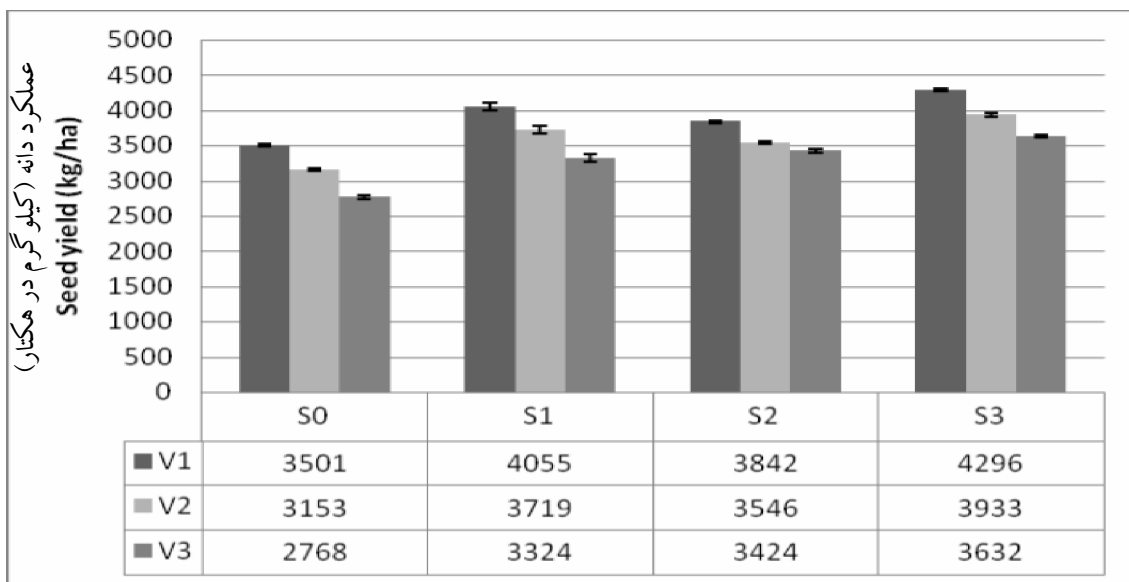
شکل ۲- مقایسه میانگین اثر متقابل زمان های محلول پاشی آهن و ارقام بر تعداد دانه در خورجین

Fig 2. Mean comparison interaction effects of iron spraying times and cultivars on seed number per pod

شکل ۳- مقایسه میانگین اثر متقابل زمان های محلول پاشی آهن و ارقام بر وزن هزار دانه

Fig 3. Mean comparison interaction effects of iron spraying times and cultivars on 1000 seed yield

شکل ۴- مقایسه میانگین اثر متقابل زمان های محلول پاشی آهن و ارقام بر عملکرد دانه

Fig 4. Mean comparison interaction effects of iron spraying times and cultivars on seed yield

Reference

فهرست منابع

- آلباری، ه. و ف. شکاری. ۱۳۷۹. دانه‌های روغنی. زراعت و فیزیولوژی. انتشارات امید تبریز. صفحه ۱۸۲.
- پازکی، ع. ۱۳۷۹. بررسی و اندازه‌گیری اثر تنش آب بر ویژگی‌های فیزیولوژیک و شاخص‌های مقاومت به خشکی دو رقم کلزا.
- حقیقت‌نیا، ج و م. رجایی. ۱۳۸۲. بررسی تأثیر میزان و روش مصرف عناصر کم مصرف بر عملکرد کلزا. هشتمین کنگره علوم خاک ایران. گیلان. صفحه ۲۵۹-۲۵۴.
- خادمی، ز. ۱۳۷۹. بررسی تأثیر زمان مصرف و تقسیط کود ازت بر عملکرد و درصد پروتئین گندم (تغذیه متعادل گندم). نشر آموزش کشاورزی. صفحه ۲۸۳-۲۸۰.
- خلیلی محله، ع. ۱۳۸۴. بررسی اثرات محلول‌پاشی آهن بر خصوصیات کمی و کیفی آفتابگردان هیبرید هایسان ۳۳ در شرایط کشت دوم در منطقه خوی. نهمین کنگره علوم خاک ایران. تهران. ۱۷۱-۱۶۹.
- زلفی باوریانی، م. ۱۳۸۴. روش و میزان مصرف سولفات آهن بر عملکرد و کیفیت کلزا. نهمین کنگره علوم خاک ایران. تهران. ۱۰۳-۱۰۱.
- سپهر، ا و م. ج. ملکوتی. ۱۳۷۶. بررسی اثرات پتاسیم، منیزیم و گوگرد و عناصر ریز مغذی بر روی افزایش عملکرد و بهبود کیفیت آفتابگردان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تربیت مدرس. ۱۰۸ صفحه.
- کیخا، غ.، ح. فناپی، م. پل شکن، ع. اکبری مقدم و ف. سراوانی. ۱۳۸۴. بررسی اثرات محلول‌پاشی عناصر روی بر و آهن بر عملکرد کمی و کیفی کلزا. نهمین کنگره علوم خاک ایران. تهران. ۱۵۳-۱۴۹.
- کوچکی، ع.، ا. سلطانی و م. عزیزی. ۱۳۷۶. اکوفیزیولوژی گیاهی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۲۷۳ صفحه.
- مدنی، ح. ۱۳۸۳. فیزیولوژی مقاومت به سرما و انجماد در کلزای پاییزه. پایان‌نامه دکتری. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.
- مرشدی، آ.، م. ج. ملکوتی و ح. رضایی. ۱۳۷۹. تأثیر محلول‌پاشی آهن، روی و بر روی عملکرد، خواص کیفی و غنی‌سازی دانه‌های کلزا در بردسیر کرمان. مجله علمی پژوهشی خاک و آب. ویژه‌نامه کلزا- جلد ۱۲- شماره ۱۲، موسسه تحقیقات خاک و آب. - ملکوتی. م. ج. ۱۳۷۹. تغذیه متعادل گندم. نشر آموزش کشاورزی.
- یزدی صمدی، ب و ک. پوستینی. ۱۳۷۳. اصول تولید گیاهان زراعی. مرکز نشر دانشگاه تهران. ۳۰۰ صفحه.
- Dambroth, M. and A. Bramm.**1991. Untersuchung Uber die Eign ung semi domestizierter olsamenhaltiger pflanzenarten, insbesodere aus der famili der Doldenblutler (Umbelliferen) fur den Industripflanzenbau .pp 375 -383 .
- Gulen, Y .**1995 .The effect of sown dates and nitrogenous fertilizer on yield and some agricultural characters of coriander . Ondokuz univ .Institut of natural and applied science department .Turkey .

- Mallangouda , B.** 1995. Effect of NPK and FYM on growth parameters of onion , garlic and coriander , current research . Univ . Agri . Sci . Banglore .India . 24: 212-213 .
- Mcvicar , R ., S .Hartley ., P . Pears ., K . Pnhuk . and M.Brenzil .**2004. Coriander in Saskatchewan , Saskatchewan Agriculture , Food and Rural Revitalization .pp5.
- Norton , R . M** 1989 . Applied nitrogen and water use efficiency of canpla . In ; Buzza, G. C. (ed) Proceeding of seventh workshop of Australian rapeseed agronomists and breeders . Toowoomba , Queenslans , Australia , pp. 107-110 .
- Suleyman , K .**2004. the effect of different row spacing on yield component and essential oil content of coriander . Ankara univ. Faculty of Agriculture .turkey.
- Sowers , K .E ., B .C . Miller and W . L . Pan .**1994 . Optimizilng yield on grain rotein in soft winter weath with spilit nitrogen application .Agron .T . 86:1020-1025.